

la gràcia renovada. Don Joan ha contemplat les entremaliadures del gosset, i s'ha dit:

—Si. El gos es un animal religiós.

I ha volgut reforçar aquesta afirmació amb la doctrina de textos, però solament s'ha recordat d'haver llegit que quan encara era salvatge udolava cada nit a la creixença de la lluna.

Promptament el gosset ha fugit enjogassat, i don Joan, ja discret d'ell, ha anat contemplant cada cosa i ha rumiat altra vegada el perquè cada any, al temps del florir dels lilàs, te el cor més fresc, el ritme de la sang més asossegat i la vida més tranquil·la. Ell no sap avenir-se'n, i diu:

—Si, sí. Es un misteri.

I contemplà els lilàs joiosament. Don Joan va enamorar-se essent primavera ben entrada, i ja no se'n recorda!

El sol és post. Les muntanyes, al lluny són blavenques i amanyagades per la boira fina. De la terra munten les flairoses i fresques exhalacions de la pluja, i els penjols de lilàs florits es gronxen balandrim balandram en el silenci august de la vesprada.

E. ISERN DALMAU.

(Del llibre *Solada de contes* que aviat apareixerà.)

Donzelletes ganxoneres

PEPITA REMUS

Dos gotims de purpurina que s'haguessin germanat en dos conques i en la nina per formar una beutat.

Dos estels, que en la nit solta apoiats per la foscor, evadint-se de la volta, com dos fars sense parió en el mon fossin caiguts i al moment, com d'il·lusió, en un cambi, esdevinguts, dos ullets plens de claró,

Les somnoses miradetes dels teus ulls fosforescents, fibladors com a sagetes, que incrustades a les ments son torment i son conçol, perquè diuen que son nades -van i venen com onades- al escalf d'un cor qui vol!...

Qui fos gnom per a jugar-hi amb tos ulls asserenats i pogués endevinar-hi els secrets que hi tens tencats?!...

PILAR PRESAS

Mireu-la! Jo la veig vení bordejant la fita del novell camí. Te la cara fina plena de satí.

Mireu-la! Jo la veig marxar, al compàs hel·lènic del seu caminar. A cada petjada apar vol volar.

A cada petjada li espurnen els ulls. A cada ventada se gonflen com fulls, de sa cabellera els sedosos rulls.

Graciosa i polida d'una santa unció inicia el seu riurer com una il·lusió i es llavors tota ella alba de claró.

Mes si es colpida per un desengany, no perçò s'inmuta ni minva l'afany de seguir contenta com si no hagués dany.

I aixís va fent via, com d'encatament, la bella amigueta de l'esguard rient. Aixís va fent via ben ignocement.

PERE PUJOL CASADEMONT

BARREJA

Decididament aixó de flirtejar amb les damisel·les es una cosa bastant remota i gastada, mes aixó no obstant la cosa sempre te'l seu punt de vista típic i gradable si es que es sab fer amb modos i quan l'edat hi es propicia.

Del contrari lo que deuria commourens s'ens converteix en una especie de bola feta de *menudencies* que a dir vritat no poden empassar-se nostres estómacs avesats a l'estética i armonía de dos que s'estimin de vritat.

Valgui la llissó per a les *adelantades* parelles Mercé—P., María—Albó rossa—Massós i algunes altres que diariament veiem com es van perfeccionant en l'art de l'estimació contínua.

Per un d'els cantons de la Rambla i dessota mateix d'un llumet electric molt apropats a una tenda de *piezas cortantes* n'hi han dos que fa rato s'estant discutint.

Agradosament remarcárem diumenge passat que el pollo B. de la colla dels damisels «bien» portava ja el conseqüent cinturó cenyit al abric.

Ens felicitem de l'èxit.

L'altre dia en sortir del Cine Mundi i molt aprop de Can Madurell, sorprenguerem a una parella molt afectada.

Ella es una nena molt aixerideta a qui acompanyava un nen de 4 anys, i ell es un barber molt conegut.

Recomanem a la fulana que vagi alerta, puig lo menys que pot fer un barber per a quedar bé, es afaitar-la a pé i a repel.

Ens comuniquen de la *mata* que uns quants joves ganxons aimants del sport han format un Club de foot-ball baix el nom de «F. C. Guixolenc».

Integran el team En Ferrer, Garriga, Bruguera, Moner, Domingo, Llawanera, Genóher i altres.

Felicitem als joves per la pensada i al mateix temps els hi desitjem que si-

Ens alegrarem que la comissió els hi aprovi. I consti que no som *mistics!*

La María Negre no ha estat afortunada amb els metges. El seu mal no sabem quin será, puig primer la vegérem de consulta amb un doctor de medicina general i are, fa dies, la veiem flirteiant amb un especialista.

Celebrarem que aquest últim li entengui el mal.

La gentilesa i formosura d'una noia que aquestos dies havém tingut el goig d'admirar, ja en el l'asseig ja en el temple de la Dança, ens cridá fortament l'atenció.

Nostra condició de tafaners ens obligava a esbrinar d'on era vinguda tal bellesa per a satisfacció de tots. Cercárem discretament l'ocasió de preguntar-li.

—Xamosa nena, sería tant amable de notificarnos d'on es arribada?

—Amb molt de gust: de La Escala; respongue ingenuament.

Després de donar-li merces en allunyarem tots capficats. De La Escala... De La Escala?

Sería un angelet baixat de la escala que en somnis vegé el profeta Jacop, segons ens diu la Historia Sagrada?

Des d'alguns dies tenim entre nosaltres a la xamosa i simpática Francisqueta de l'Escala; la que deu estar prendada dels nostres contorns ja que passeja sempre al *bosch gran*.

Es de desitjar li provin les passejades!

En Rabell, en Darna, en Carreró, en Remus i tota la colla están de dol, puig aquella figuerenca tant catxonda de cabells a la romana, marxá cap a sa vila el dilluns passat.

Consoleu-vos *pollos* que segons sabem, tornarà a visitar-nos per la festa major!

Volviendo del *Más* un dia la esposa de un un ex-alcalde queria pasar de balde una cierta mercancia. La pillaron en la via y sin respeto a la dama del matute hacen *mojama* dejándola sin consuelo... El tocino voló... al cielo y aqui ha terminado el drama.

Noticiari de la ciutat

La companyia Serrano—Conti que devia debutar el passat dilluns en el «Novedades», s'ens assegura que hu farà el dia 21 amb *Soldaditos de plomo*

A 225 ascendeix el nombre dels inscrits per al cobrament del Llegat Vidal.

Aquesta setmana s'han incorporat a files 39 minyons d'aquesta ciutat i cupo del 1920, siguent 7 d'ells de quota.

Ens plau felicitar des d'aquestes columnes al industrial flequer En Pere Vicens puig sempre s'ha distingit per ser l'últim en apujar-lo i el primer en rebaixar el preu del pá.

Els Refredats, Dolors de Cap amb febre, Cruiximents d'ossos, esgarrifances de fret, tant freqüents en els canvis repentins de temperatura, son símptomes de la Grippe.

Vosté deu preservar-se'n prenent el famós

Elixir del Dr. ARMSTRONG contra la Grippe

Aquest Específic va evitá a Londres una hecatombe quan l'Epidemia Mundial de Grippe, any 1918, se va propagá a aquella Capital.

No deixi Vosté de Consultar al seu Metge.

SE VEN EN LES SEGÜENTS FARMACIES:

Dr. RUSCALLEDA - Major, 33

J. CRUAÑAS - Rambla Vidal, 42

PELAI PAGÉS - Major, 39

CARLES LLACH, Arrabal inferior, 11

JOSEP LLACH - Carrer Serra i Sans, 12

St. Feliu de Guixols

St. Feliu de Guixols

Palamós

Palafrugell

La Bisbal

Lo estrany de l'hora ens intriga i dissimuladament ens apropem a ells per si podem pescar quelcom.

Sortoçament éll es una miqueta sord i aixó fa ens enterem amb desconçol i lamentem —per ella, no per éll— hi hagin hagut discrepàncies durant les passades ballades del Carnestoltes en quines diades éll usá sens consentiment certs vestits de *papallona*....

Passen uns gats furiens i a cremadent ens embesteixen lo que fa ens retirem sens poguer entendre res mes.

Amb lo dit n'hi ha suficient emperó per a que els al·ludits es donguin per enterats.

A la colla dels super-chics guixolencs —no ganxons— ens plau entre altres consignar-hi el pollo Garreta per el formós abric solapat i En Quiamet Torroella per la gracia amb que es decanta el barret.

Demanem mil perdons a n'aquest últim per no haber-lo posat avans a n'aquestes columnes, pero no hi havíem parat compte.

guin aviat un rival temible del *Barcelona*.

Diumenge passat a la tarda al Cine Vidal hi varem veurer a la M. i a la C. que estaven endrapant-se un panet de barra i una truita de quatre ous.

Dites senyoretetes potser no havien menjat res en tot lo dia, pero desitjariem no veure-ls'hi mes menjant, perquè tinguent tants miradors, algún podria agafar xalivera.

La Sra. Q. del carrer de S. Roc. está molt afectada al Cine:

—A mi les *paniculas* d'amor m'agraden tant, que mi *ambabayó!* diu la bona senyora.

Ja es tot un cas, ja, que a la seva madura edat se li hagi de recomenar la Denticina!

El noi—oïrem que deia l'altre dia una bona dóna al carrer dels Arbres— ens ha resultat inútil.

Are no mes falta que la Comissió *mística* de Girona ens aprovi l'expedient i el tornarém tenir a casa.